

Bedömarutlåtande för huvudområdet Barn- och ungdomsvetenskap vid Utbildningsvetenskapliga fakulteten

250210

Kort bakgrund

Bedömargruppen (se nedan) har haft i uppdrag att utifrån universitetets kriterier för utbildningsutvärdering enligt [policy för kvalitetssäkring och kvalitetsutveckling](#) utvärdera Masterprogrammet i barn- och ungdomsvetenskap vid Utbildningsvetenskapliga fakulteten.

Den 20 november genomfördes ett upptaktsmöte där representanter för utbildningsvetenskapliga fakulteten och Institutionen för pedagogik, kultur och lärande mötte bedömargruppen och presenterade arbetsordningen med systematisk kvalitetsgranskning vid Göteborgs universitet. En översiktlig presentation av de underlag som sammanställts för bedömargruppen inför föreliggande granskning gavs också.

Inför upptaktsmötet lämnade fakulteten och institutionen ett antal dokument till bedömargruppen. Inför platsbesöket har bedömargruppen mötts vid tre tillfällen för att stämma av arbetet med granskning och bedömning av kvalitetskriterierna med utgångspunkt i de delgivna dokumenten (se bilaga 1). Bedömargruppen har tillsammans identifierat styrkor, utvecklingsmöjligheter och frågor som krävt ytterligare förtydliganden. I några fall har

ytterligare underlag och förtydliganden efterfrågats av representanter vid institutionen, som då omgående tillgängliggjort dessa för bedömargruppen.

Ett platsbesök genomfördes den 17-18 december 2024 (se bilaga 2). Bedömargruppen har därefter med utgångspunkt i underlag och platsbesöksintervjuer, via mail och digitala möten, gemensamt utarbetat sitt bedömarutlåtande som redovisas i föreliggande rapport.

Följande personer har ingått i bedömargruppen

- Ylva Lorentzon, FD, Barn- och ungdomsvetenskapliga institutionen, Stockholms universitet (ordföranden).
- Fanny Tornberg, förskollärare och masterstudent i barn- och ungdomsvetenskap, Barn- och ungdomsvetenskapliga institutionen, Stockholms universitet.
- Carolina Martinez, Docent, Institutionen för barndom, utbildning och samhälle, Malmö Universitet.
- Maija Söderström, avdelningschef vid Avdelningen för planering och utveckling, Utbildningsförvaltningen Göteborgs stad.

- Susanne Liljeholm Hansson, FD, Socialt arbete, Göteborgs universitet. (Avbruten medverkan.)

Inledning

Granskningen har som syfte att identifiera utbildningens främsta styrkor och svagheter, samt sammanfatta de reflektioner och rekommendationer som granskningen genererat. Avslutningsvis reflekterar bedömargruppen kring de frågor som fakulteten respektive institutionen ställt rörande utbildningen.

En övergripande bedömning är att utbildningen svarar väl mot sina mål och har en solid forskningsanknytning i starka forskningsmiljöer, vilken är tydlig i såväl litteratur som lärarkompetens och vetenskaplig metodik i undervisningen. Institutionen, programledningen och lärarlaget mår om sin studentgrupp och lägger stort engagemang i studenternas lärande och utveckling. Sedan den senaste utvärderingen har ett stort arbete genomförts med att förnya programmet, vända en negativ trend i sökstatistiken och utveckla utbildningen i relationen till avnämare. Frågor som väcks i vår granskning rör ämnesidentiteten och framskrivningen av utbildningens spetskompetens inom en bredare barn- och ungdomsvetenskap. Utbildningens särskilda fokus och kunskapsbidrag bör också begrundas i relation till det nu bredare studentunderlaget, studenternas akademiska bakgrund och utbildningens relevans för samhället

och arbetsmarknaden. Här bedömer vi att ytterligare utveckling kan ske som kommer att kunna stärka masterprogrammets kvalitet, relation och relevans för å ena sidan forskarsamhället och å andra sidan samhället i övrigt.

Granskning

I granskningen av kvalitetskriterier nedan utgår vi i vår redogörelse ifrån det stöd (punkt 1–8) som fakulteten utformat och lägger, där vi finner det relevant, till reflektioner om vidare utvecklingsmöjligheter. Texten avslutas med ett resonemang där fakultetens respektive institutionens särskilda frågor till bedömargruppen besvaras (punkt 9) och där vi reflekterar kring de aspekter vi ser som möjliga utvecklingsområden för utbildningen sammanfattningsvis.

1. De faktiska studieresultaten motsvarar lärandemål och högskoleförordningens examensmål

Relationen mellan kursernas innehåll, litteratur och lärandemål är koherent och bedöms svara mot både de lokala och de generella examensmålen. Vid granskning av examinationsuppgifter och bedömningskriterier i relation till lärande-/examensmålen är dessa tydligt specificerade i kursplanerna och i sin tur kopplade till specifika examinerande moment, vilket ger föredömlig tydlighet för både nuvarande studenter, blivande studenter och undervisande lärare.

Gällande koherens mellan kursernas innehåll och lärandemål kan samtidigt frågor ställas kring konceptualiseringen av innehållet, vilken skulle kunna skärpas i kommande revideringar. Innehållet i den första delkursen PDA509 formuleras exempelvis som att “kursen introducerar perspektiv på barn- och ungdomsforskning, dess framväxt och förändring” medan lärandemålet som svarar mot den formuleringen lyder att studenten ska kunna “redogöra för och kritiskt diskutera barn- och ungdomsforskningens framväxt och förändring”. Formuleringen kan läsas som att kursen ska introducera perspektiv på barn- och ungdomsforskning vilket implicerar att det finns olika sätt att se på eller formulera denna, medan lärandemålet formulerar att det finns en framväxt och förändring som ska kunna kritiskt diskuteras. Den typen av små diskrepanser kan skapa en viss otydlighet i hur ämnet förstås och konceptualiseras och detta bedöms möjligt att slipas på i framtida revideringar av kursplaner.

Sett till utbildningens progression kan denna begrundas i relation till uppläggnings av programmet, examensmålmatriken och innehållet i kurserna. Progressionen har en tydlig struktur sett till utbildningsplanen, där år 2 fördjupar kunskaper inom utbildningens specialområden globalisering och digitalisering, erbjuder praktik och avslutas med masteruppsats. Det bedömer vi som en gynnsam struktur som är väl avpassad för att studenter ska kunna avsluta programmet efter 60 hp efter år 1, samtidigt som år 1 förbereder för år 2. Däremot är den innehållsliga progressionen något diffus om man ser till examensmålmatriken

där progressionen inte reflekteras helt tydligt. Progressionskurserna PDA525 och 526 har exempelvis inte båda kryss i punkt 1.2 om väsentligt fördjupade kunskaper, vilket torde förväntas av en progressionskurs med särskilt fokus på ett av utbildningens två fokusområden.

Examensmålsmatrisen saknar i dagsläget kryss inom område 3 vilket bör åtgärdas snarast. Möjligen är det också inom de två fördjupningskurserna PDA525 och 526 som färdighet och förmåga om komplexa företeelser (punkt 3) kunde utvecklas om man ser till möjlighet att stärka progression i programmet i relation till examensmålsmatrisen, och de områden som i nuläget är svagare gällande måluppfyllelsen i examensmålsmatrisen (område 3). Frågan är vad man bedömer vara en komplex företeelse inom ämnet barn- och ungdomsvetenskap? Ett möjligt sätt att förhålla sig till det vore etik och mänskliga rättigheter, vilket är två områden utbildningen i dagsläget tydligt omfattar och berör genomgående.

En ytterligare reflektion från bedömargruppen är att progressionskursernas inbördes skillnader kan förtydligas i ett fall. Innehållsbeskrivningarna för kurserna PDA510 och PDA525, framstår upprepa en del formuleringar. Inledningsvis anges om PDA 510 att (överensstämmelser som uppfattas förvirrande nära är kursiverade eller understrukna):

“I kursen fokuseras barns och ungas villkor i en globaliserad och digitaliserad värld. Centralt i kursen är att introducera hur globalisering och digitalisering på olika sätt *utmanar en traditionell syn på barn och unga i och utanför utbildningssammanhang.* Globalisering och digitalisering förstås utifrån pedagogiska, kritiska och kulturteoretiska perspektiv, samt utifrån barns och ungas aktörskap.”

Medan innehållet i PDA525 formuleras:

“I kursen fördjupas kunskaper om innebörder av hur globalisering, genom särskilt fokus på migration, *utmanar en traditionell och nationell syn på barn och unga i och utanför utbildningssammanhang.* Utifrån pedagogiska, kritiska och kulturteoretiska perspektiv analyseras och problematiseras hur olika villkor möjliggör och begränsar barns och ungas deltagande i och utanför utbildningsinstitutioner i en global tidsålder.”

Kunskapsstoffet och fokuset för kurserna i de kursiverade och understrukna meningarna förefaller snarlika. Barns och ungas agens och barns och ungas deltagande är så närliggande formuleringar att innehållsbeskrivningen inte egentligen tydliggör hur den senare kursen fördjupar kunskaperna från den tidigare, varför progressionen mellan kurserna blir oklar. En möjlighet vore att utveckla progressionen innehållsligt med utgångspunkt i de nya signalord som PDA 525 i nuläget omfattar: migration, global tidsålder, språkande, lärande, undervisning, sexualitet, klass, etnicitet, genus, ålder, funktion.

Sett till avhopp, studieavbrott och genomströmning ser den nya reviderade utbildningen ut att ha förbättrat förutsättningarna för studenterna som i hög grad nu stannar kvar och slutför sina studier. Det bedömer vi talar för att studenterna möts av ett innehåll de finner relevant och som motsvarar deras förväntningar.

2. Undervisningen sätter studenternas lärande i centrum

Underlagen visar att det finns varierade undervisningsformer i programmet, till exempel föreläsningar, seminarier, workshops och grupparbeten. Undervisningsformerna främjar aktivt lärande, med inslag av gruppdiskussioner, grupparbeten, samt strukturerat arbete med läsloggar där studenter aktivt bearbetar kurslitteraturen.

Feedback används som ett pedagogiskt verktyg för att stötta studenters lärande. Underlaget – i detta fall bedömningsprotokoll till uppsatserna – visar att feedbacken är tydlig och konkret, och utgör en god vägledning för studenterna. I intervjuerna berättar lärarna att formativ feedback ges kontinuerligt i olika former, till exempel genom feedback på textutkast innan inlämningar, genom att uppgifter bygger vidare på varandra och genom att lärare följer studenter över flera moment i längre kurser och på så vis kan se och synliggöra lärandet tillsammans med studenterna. Detta bedömer vi vara en styrka i programmet. I intervjuerna beskriver lärarna också att undervisningens pedagogiska idéer genomgående diskuteras med studenterna.

Examinationsformerna är också varierade, till exempel muntliga redovisningar och olika typer av skriftliga inlämningar. En examinationsform som används återkommande är "duggan", en tidsbegränsad hemtentamen i kortare format. Intervjuerna ger inblick i att de varierade examinationsformerna fungerar väl ur lärar- och studentperspektiv, men att det finns en utmaning att motivera duggan som examinationsform och 'få med studenterna på tåget'. Studentintervjun visar också att en dugga som skrivs under tre timmar innebär stress och att studenten upplever att de inte hinner tänka, utan enbart skriva. Hur och när duggan används som examinationsform framstår som väl värt att förankra tydligt för studenterna så att studenterna förstår dess pedagogiska syfte.

Underlagen visar tydligt att lärarna arbetar systematiskt för att stötta lärande mellan studenter, vilket bedömargruppen också ser som en styrka. Lärarna stöttar studenterna i att aktivt arbeta i grupp, gruppkontrakt för samarbete i grupp upprättas och gruppdiskussioner förs under seminarier och möjliggörs på Canvas. I intervjuerna med lärare, studenter och alumner uttrycks att diskussioner kontinuerligt förs mellan studenter, både i och utanför schemalagd undervisning. I undervisningen finns moment där studenter ger feedback till varandra, och genom handledning i grupp får studenterna ta del av varandras arbetsprocesser.

Sättet som lärarna kommunicerar på i till exempel Canvas och i kursrapporter ger en bild av att lärarna aktivt guidar studenterna i deras lärande och månar om deras välmående. Lärarna har ett trevligt och engagerat bemötande och visar tydligt intresse för studenternas arbete. Kursrapporter visar att centrala frågor som rör studenters lärande tas upp och arbetas med systematiskt, till exempel studenters skrivande och läsande. Det finns genomgående inslag på kurser där skrivande tas upp och biblioteket som resurs lyfts fram. Stöttande funktioner som Enheten för akademiskt språk finns tillgängligt för studenterna.

Alumnintervjuerna visar att programmet har en god balans mellan å ena sidan två tydliga fokusområden (globalisering och digitalisering), å andra sidan möjligheten att utforska sina egna specialintressen och finna egna vägar för fördjupning. Det finns goda möjligheter att utveckla sin självständighet som student, vilket är särskilt gynnsamt för studenter som siktar på forskarutbildning men även för de som söker andra vägar ut i arbetslivet. Alumner upplever en flexibilitet i programmet, där man exempelvis kan komma nära utbildningsvetenskap men där man också kan vara mer distanserad till densamma. I relation till det ökade söktrycket är det viktigt att nämna att alumner återkommande lyfter styrkan i att vara en liten grupp studenter, att möjligheten att komma nära forskningsmiljöerna och att aktivt kunna bidra till dem exempelvis. Detta möjliggör i sin tur kontaktskapande mellan lärare och studenter och främjar studenters sammanhållning och utveckling. Ett större format på utbildningen, och att den ges på distans, kan utgöra en risk att dessa möjligheter försvagas menar alumnerna, vilket bedömargruppen instämmer i.

Utvecklingen med generativ AI kan innebära ett hot mot studenters lärande, om studenter väljer att fuska med hjälp av tekniken. Detta är en särskilt relevant fråga i relation till programmet, med tanke på att många examinationsformer är inlämningsuppgifter som skrivs utan övervakning. Underlagen visade inte att det finns ett aktivt arbete med denna fråga, till exempel tar modulen på Canvas om akademisk integritet inte upp generativ AI specifikt. Lärarintervjun visar dock att det både finns en oro, en medvetenhet och pågående arbete kring generativ AI i relation till utbildningen. Det beskrivs som en 'ödesfråga'. Lärarna betonar att de fortsatt behöver kunna arbeta med studenters texter och att de av flera skäl inte kan gå över till kontrollerade tentamina. Lärarna arbetar med att skapa större kontroll genom tydligare referenshantering, men framhåller också att de inte vill bli fuskjägare och att de behöver hitta sätt att tydliggöra för studenterna hur de utvecklas genom skrivande och läsande. I relation till AI lyfter lärarna också att studenterna behöver lära sig att använda AI på konstruktiva sätt och att kritiskt granska AI, inte minst med tanke på programmets profil, och att de har integrerat några lärmoment i programmet.

I studentintervjun uttrycktes att ett ökat fokus på referenser för att motverka fusk (att upprepa samma referens även i ett kortare stycke text) inte upplevs som meningsfullt och att 'lärarna behöver ha tillit till studenterna'. Att AI kan vara ett stöd i lärandet, i både läsande och skrivande, lyftes också fram.

Programmet sätter genomgående studenters lärande i centrum. Det är viktigt att detta goda arbete fortsätter. I takt med att programmet växer behöver lärarna löpande diskutera hur dessa förändringar påverkar styrkor i programmet, såsom nära relationer mellan lärare och studenter och närhet till forskningsmiljöerna. Frågan om generativ AI – både vad gäller studenters självständighet och som undervisningsinnehåll – behöver arbetas med systematiskt. I detta arbete behöver studenters perspektiv genomgående beaktas, så att tilliten mellan studenter och lärare bibehålls och värnas samtidigt som studenters självständighet och lärande garanteras. Material på Canvas, såsom moduler om akademisk integritet, bör uppdateras för att även belysa generativ AI.

Vid platsbesöket ger lärarna uttryck för att de gärna vill mötas över kursgränserna och kursutveckla innehåll och relationer mellan kurser, som komplement till programrådet, för att kunna diskutera och utveckla utbildningen i relation till nya frågor som generativ AI exempelvis. Bedömaregruppen ser mycket positivt på denna möjlighet.

3. Undervisningens innehåll och form vilar på vetenskaplig grund samt beprövad erfarenhet

År 1 omfattar introduktion till barn- och ungdomsvetenskap, introduktion till utbildningens fokusområden, metodologi inom barn- och ungdomsvetenskap och ett självständigt arbete i form av en litteraturoversikt som presenteras i en magisteruppsats om 15 hp. År 2 omfattar fördjupning av utbildningens fokusområden digitalisering och globalisering, praktik, och självständigt arbete i form av en masteruppsats om 15 hp. Utbildningens utformning stämmer överens med huvudområdets beskrivning i utbildningsplanen och dess fokus på digitalisering och globalisering/migration och bedöms svara väl mot forskningsmiljöerna och lärarnas kompetens. Utbildningens utformning speglar en progression inom huvudområdesbeskrivningens fokus på digitalisering och globalisering/migration, exempelvis mellan den introducerande kursen PDA510 och de fördjupande kurserna PDA525 och –526. Parallellt speglar utformningen en stegvis progression i vetenskapliga förmågor, kunskap och akademisk självständighet som väntas av en utbildning på avancerad nivå.

Kurslitteraturen speglar och täcker in innehållet och lärandemålen i kurserna så som de skrivs fram i kursplanerna, och kombinerar bredare introducerande titlar med mer avgränsade fördjupande exempel i exempelvis forskningsartiklar. Så vitt vi kan bedöma utifrån underlag och intervjuer, präglas undervisningen av ett vetenskapligt förhållningssätt. Den omfattar såväl bredd som fördjupning i fråga om det kunskapsstoff som undervisas. Detta kan utläsas exempelvis i de förmågor som undervisningen orienteras mot att utveckla hos studenterna, som att kritiskt läsande eftersträvas genom arbete med läsloggar, och att kommunikation av vetenskaplig kunskap eftersträvas genom både arbete med akademisk text och muntliga presentationer.

Studenterna tränas i forskningsliknande aktiviteter, inte bara igenom uppsats- och metodologikurser, utan också genom att examinationer bygger vidare på varandra inom en kurs. Här kan exempelvis PDA510 nämnas, där en första uppgift fokuserar på teoretiska utgångspunkter, en andra på att i grupp undersöka och muntligt presentera en empirisk arena, och en tredje uppgift låter studenterna väva ihop del 1 och 2 genom att individuellt analysera den valda arenan med utgångspunkt i teorin, samt presentera arbetet i en skriftlig analys. Ett liknande upplägg finns i PDA526 där studenterna först gör en examinationsuppgift om teoretiska perspektiv på begreppet skärmtid, för att sedan undersöka aktivitet på appen Tiktok och sedan avslutningsvis skriva en akademisk text där de problematiserar ställningstaganden om barn och ungas medieanvändning. Detta tillvägagångssätt vägleder studenterna i forskningsliknande

aktiviteter samtidigt som det fördjupar kunskaper inom utbildningens ena fokusområde. Studenterna vägleds på så vis praktiskt i vetenskapliga metoder och processer, något bedömargruppen ser mycket positivt på och betraktar som en styrka i programmet. Genomgående tränas studenterna i att läsa och skriva akademisk text i kurserna, och läsloggarna står ut som en särskilt god metod för att stödja studenternas läsning.

Kursformatet om 15 hp används genomgående inom utbildningen, vilket lärarlag och programledning menar stärker möjligheterna till att arbeta med feedback och stödja studenterna i utvecklingen av förmågor och kunskap. Bedömargruppen ser detta som gynnsamt. En följd av upplägget i kurser om 15 hp är dock att kurserna innehåller mer än vad titel och innehållsbeskrivning vittnar om, vilket gör att delar av innehållet förblir implicita i utbildningsplanen som helhet. Lärarlag, programråd och forskningsföreträdare är alla exempelvis överens om att studenterna är väl rustade för arbetet med masteruppsats, som omfattar insamling och analys av egen empiri. Detta trots att den enda kursen i metodologi ligger under år 1 och till stor del fokuseras på metod kopplad till systematiska litteraturöversikter och att vetenskapsteori förefaller saknas i utbildningen om vi endast ser till utbildningsplan och kursplaner. Lärares kännedom om kurserna borgar för att övriga kurser på olika sätt berör dessa områden, men det reflekteras inte i styrdokumentet. Bedömargruppen ser detta mer som ett problem med synlighet i styrdokument än en brist i utbildningens faktiska innehåll och resultat, men det kan vara värt att överväga förtydliganden i kommande revideringar av utbildningsplan och kursplaner.

I nuläget läggs 30 hp under år 1 på introducerande kurser, PDA509 och 510, vilket motiveras av att studenterna saknar gemensam grundutbildning i barn- och ungdomsvetenskap, varför behovet av introduktion ökar. Om man ville stärka området metodologi och vetenskapsteori kunde möjligen de introducerande kursernas fokus kombineras i större utsträckning för att frigöra poäng för detta.

En ytterligare rekommendation från bedömargruppen är att i den kommande revideringen av huvudområdesbeskrivningen 2025 granska hur utbildningens utformning svarar mot denna. I nuläget pekar huvudområdet ut många intresseområden, både teoretiska och empiriska, utöver digitalisering och migration/globalisering, vilka sedan är ganska osynliga i kursernas titlar och/eller innehåll. Ur ett studentperspektiv får man en bild av utbildningen då man läser beskrivningen av huvudområdet, men en annan då man ser över de kurser som igår i programmet. Möjligen kan utbildningens två fokusområden, digitalisering och migration/globalisering, ges en mer framskjuten roll i huvudområdesbeskrivningen och fungera som en kontextuell ram för introduktion till barn- och ungdomsvetenskap. Överlag är det oklart hur innehållet i huvudområdesbeskrivningen hänger ihop inbördes. Teoretiska och/eller disciplinära ramar blandas med empiriska exempel, institutionella arenor och mer avgränsade forskningsområden. Vår rekommendation är att försöka systematisera huvudområdesbeskrivningen och tydliggöra hur varje enskild aspekt som nämns representeras

och bearbetas i programmets kurser. En ytterligare utvecklingsmöjlighet är att specificera vilka kurser och/eller vilka moment i kurser som är forsknings- respektive yrkesförberedande.

4. Lärarna har aktuell och adekvat ämnesmässig och högskolepedagogisk kompetens samt att antalet lärare står i proportion till utbildningens omfattning och innehåll

Lärarnas ämnesmässiga kompetens bedömer vi täcker utbildningens centrala innehåll och lärarlaget besitter en bred tvärvetenskaplig kompetens. Detta ser vi som en styrka i utbildningen. I vilken grad lärarnas arbetslivs- eller yrkeskompetens täcker utbildningens centrala innehåll är däremot svårt att svara på utifrån underlagen. Är lärarkompetens och erfarenhet av utbildning i grundskola, förskola eller gymnasium viktigt för masterutbildningen? Det beror möjligen på hur man vill förhålla sig till studentunderlagets förkunskaper och var institutionen ser framför sig att studenterna ska hamna efter utbildningen. I fråga om akademisk kompetens är dock tvivelsutan lärarlaget en av utbildningens styrkor.

Samtidigt saknar 6 av 22 lärare högskolepedagogisk kompetens enligt fakultetens/lärosätets bedömningsgrunder, vilket bedömningsgruppen uppmantrar institutionen att försöka åtgärda. Högskolepedagogisk kompetens är diffust att bedöma på en institution vars medarbetares forskning ofta ligger till grund för högskolepedagogisk undervisning. Flera exempel finns på lärare i lärarlaget som publicerar sig om högskolepedagogiska frågor, vilket indikerar högskolepedagogisk kompetens utöver vad som krävs för undervisning på högskolenivå. Det bedömer vi till viss del väger upp att det saknas kurser i högskolepedagogisk utbildning i delar av lärarlaget, men detta är givetvis önskvärt att åtgärda.

Lärarlagets storlek bedömer vi som rimlig i relation till utbildningens omfattning. I övrigt noterar bedömargruppen att de två progressionskurserna PDA525 och –526 har signifikant färre bemannade timmar (42 mot minst 100 för övriga kurser) och att det är stor spridning på antalet lärare som är involverade i olika kurser. I underlaget förklaras detta till stor del av skillnader i studentgruppens storlek, men forskningsföreträdarna bekräftar att digitalisering i nuläget är något svagare representerat i forskningsmiljöerna än globalisering. Studentinlagan vittnar om att studenter upplevt en viss sårbarhet i progressionskursen i digitalisering, då den ordinarie läraren blev sjukskriven och ersattes av en annan, visserligen med likvärdig kompetens. Denna typ av sårbarhet accentueras då färre lärare (och bemanningstimmar) är involverade i en kurs. Givet att progressionskurserna PDA525 och –526 ska fördjupa kunskaper inom utbildningens två profilområden är vår rekommendation att kompetensförsörjningen och robustheten i bemanning och förutsättningar för dessa kurser stärks.

Bedömargruppen noterar också att professorer främst undervisar i programmets introducerande kurs, i några fall i PDA511 (metodologikursen) och i uppsatskurserna och då främst i fråga om examination, sannolikt som en följd av fakultetsbeslutet att docent- eller professorskompetens krävs för examination på avancerad nivå. Bedömargruppen ser risker med detta beslut,

exempelvis att professorer och docenter inte representeras så starkt i andra signifikanta delar av utbildningens undervisning och utveckling. Professorer och docenter, som forskningsföreträdare, är i nuläget heller inte representerade i programrådet, där en stor del av utvecklingsarbetet bedrivs. Möjligen är detta resultat av att professorers och docenters ofta begränsade tid i tjänst för undervisningsuppdrag "går åt" till uppdrag som examinatorer. Vi återkommer med ytterligare reflektion kring detta i rapportens avslutning.

5. Utbildningen är relevant för studenternas och samhällets behov

I föregående utvärdering framfördes kritik kring utbildningens relation till avnämare samt samhällets och arbetsmarknadens behov. I den revidering av utbildningen som gjorts, samt de utbildningsrapporter som bedömargruppen kunnat ta del av, framgår att detta är något programledningen arbetat aktivt med att åtgärda. Sett till söktrycket som ökat markant, har detta också fallit väl ut.

I nuläget finns inslag av praktik i en kurs under år 2, där studenter får träna och utveckla sina kunskaper i professionella praktiker. Studenterna tränas också i generiska förmågor och professionella praktiker genom kommunikation i muntliga presentationer under examinationer i utbildningen samt genom arbetsformer i grupp. Arbete i grupp förekommer både i formella former som grupparbete vid examinationer, som i PDA509 där muntlig presentation i grupp är en examinationsform, men också i mer informella former som studiegrupper i seminarieform. Här kan PDA511 nämnas, där studiegrupper används i workshopform som förberedelse för individuell examination. Sådan variation i hur grupper används i undervisningen bedömer vi stärker och hjälper studenterna att utveckla förmågor som är essentiella i arbetslivet. Utbildningen omfattar också forskning och omfattande kunskap som knyter an till internationalisering, jämställdhet och hållbar utveckling. Dessa aspekter uppfattar vi som integrerade i utbildningen genom dels dess fokus på dels globalisering och postkoloniala perspektiv, dels etik och utbildning. Möjligheter för studenterna till utbyten vid Åbo akademi och Oslo Met ökar också chanserna till internationalisering under utbildningen, givet att studenter nyttjar dem.

Förskoleförvaltningen i Göteborgs stad är i nuläget representerad i programrådet vilket är positivt för möjligheten till dialog med relevanta och närliggande institutioner. Denna kontakt har också varit viktig för de studenter som gått ut på praktik, vilket understryker behovet av fler kontakter av detta slag, både för att utveckla utbildningen och för studenternas möjlighet till professionserfarenhet.

Programrapporten nämner att ett par utexaminerade studenter gått vidare till arbeten inom högskolesektorn, som lärare eller i forskarutbildning. Däremot har ingen större alumnundersökning genomförts då kullarna tidigare varit för små, något bedömargruppen tror vore signifikant i det kommande för att kunna utveckla och stärka relevansen för studenternas och samhällets behov ytterligare.

Trots den positiva utveckling som sker och har skett i fråga om utbildningens relevans och samhällets och studenternas behov är det i nuläget svårt att svara på hur utbildningens innehåll svarar mot de behov av bildning och kunskap som det omgivande samhället ger uttryck för. Examinerade studenter behöver komma i arbete för att programmets relevans ska bli tydlig. Vi uppmuntrar programledningen att följa upp utexaminerade studenter, knyta ytterligare institutioner eller förvaltningar till utbildningen och också undersöka presumtiva studenters intresse i utbildning på avancerad nivå. Institutionen har flera lärarutbildningar som förefaller finnas representerade i programmets studentunderlag. Det kan vara värt att genomföra fokusgrupper exempelvis med alumner eller nyexaminerade från dessa utbildningar för att få en ännu klarare bild av vad som intresserar, motiverar alternativt avskräcker presumtiva studenter från utbildning på avancerad nivå.

Vad gäller relevansen för det omgivande samhället vill bedömargruppen poängtera att inom alla skolformer efterfrågas forskningslitteracitet idag, och att liknande behov torde finnas inom socialtjänst och annan kommunal verksamhet som vänder sig till barn och unga. Praktisk forskning pågår inom skolområdet t ex inom det nationella ULF-avtalet (Utveckling, lärande och forskning), men denna forskning ingår i långsamma processer. Ur ett avnämarperspektiv ska understrykas att det som sker i vardagen måste ge resultat i nuet utifrån behov, och då ska beslut om insatser och metoder i praktiken vila på vetenskaplig grund och beprövad erfarenhet. Beslutsfattare (styrelser, chefer, rektorer m fl.) och personal som bedriver utvecklingsarbete behöver stöd i att tolka den forskning som finns tillgänglig. Därför är forskningsöversikter efterfrågade och viktiga. De ger också personal inom verksamheter som riktar sig mot barn och unga tillgänglighet till forskning. Här ser bedömargruppen att masterprogrammet kan göra viktiga bidrag, men dessa kräver kontinuerliga kontakter med avnämare och kunskap om relevanta professioners samtida utmaningar. Bedömargruppen ser också en risk i att det omgivande samhället och relevanta samhällsinstitutioner, så som grundskolan, och forskarsamhället förstår begrepp som digitalisering på olika sätt och har olika problemformuleringar. Samverkan med avnämare blir viktig för att överbrygga den typen av problematiker.

I framtida utvecklingsarbete är det fortsatt värt att överväga hur institutionen identifierar vilka forskningsfrågor som är aktuella och huruvida mer samverkan med avnämare kan bidra till att hitta forskningsfrågor som berör och engagerar. Kan samverkan med fler förvaltningar eller organisationer ge ytterligare åldersspann, så att relevanta frågor för barn och unga från 0 till 25 år kan identifieras? Samverkan också stärkas genom att kontakter upprättas där studenter får möta representanter från avnämare under kurser, exempelvis genom studiebesök, presentationer, eller liknande inslag.

6. Studenterna har inflytande i planering, genomförande och uppföljning av utbildningen

Bedömargruppens uppfattning är att studentinflytandet på programmet fungerar väl. Kontakten mellan studenter, lärare och administration beskrivs både i underlag och under platsbesöket som tät och konstruktiv.

Det finns formella instanser för studentinflytande i form av programråd och mer informella som studentdialoger och muntliga utvärderingar. Som tidigare nämnts visar dokumentationen från programråd och utvecklings- och programrapporter på att studenternas synpunkter och erfarenheter tas tillvara i utvecklingsarbetet. Utsedda studentrepresentanter framstår som aktiva och närvarande på Canvas. Inbjudan till studentdialoger, information om kommande programråd samt anteckningar från genomförda programråd är väl synliga och lättåtkomliga. Vid de tillfällen studentrepresentanten haft förhinder vid programrådet, är det dock mindre tydligt om studenternas anmälda synpunkter har nått fram, eller om frågorna bordläggs till nästa möte. Eftersom programråden är frekventa och dessutom kompletteras av mindre formella forum för inflytande, bedöms inte detta som en allvarlig brist.

I vissa fall har informella forum som studentdialoger sammanfallit med information om praktik. I dessa fall kan det finnas risk att själva studentdialogen åsidosätts eller upplevs som mindre viktig. Å andra sidan kan det också vara ett sätt att locka fler studenter att delta och att utnyttja sin möjlighet till inflytande. Överlag ser uppslutningen vid studentdialogerna ut att variera mellan ca 25-50 % av studenterna, vilket bedömargruppen betraktar som tillfredsställande.

Sammantaget visar det underlag bedömargruppen tagit del av på varierade former av studentinflytande vilket framstår som gynnsamt, ett intryck som bekräftas i intervjuer med studenter och alumner.

7. En för alla studenter tillgänglig och ändamålsenlig studie- och lärmiljö föreligger

Programmet ges från och med hösten 2024 helt på distans (förutom praktikkursen), och studiemiljön är således kopplad till Zoom och Canvas. Inför omläggningen till distans har ett gediget arbete gjorts med att transformera innehållet i utbildningen för att bibehålla kvalitet och utveckla nya former för undervisningen.

Underlagen visar att Canvas utgör en tillgänglig lärmiljö, till exempel genom ett väl strukturerat innehåll och vägledande kommunikation från lärarna. Studentintervjun visar att studenter upplever god kontakt och kommunikation med lärarna. Canvassidorna visar tydliga instruktioner kring flera aspekter av undervisningen. Det finns dock delar i underlaget, samt studentintervjun, som visar att kurserna ändå inte alltid upplevs som tydliga. Till exempel finns inlägg där studenter efterfrågar tydligare information om examinationsuppgifter vid kursstart. Kontakten med lärare för förtydliganden framstår dock som problemfri.

Studievägledningen och studieadministrationen är närvarande i programmet och är lätt tillgängliga för studenterna vid behov. I studentintervjun uppgavs att studenterna har kännedom om vart de kan vända sig för vägledning, samt att löpande information från studievägledare och administration kommuniceras på ett tillfredsställande sätt. Studenter som har problem fångas upp av lärarna och lärarna kontaktar studievägledningen vid behov. Systemet för 'early warning' är således att lärarna har nära kontakt med studenterna och fångar upp deras situation.

Underlagen visar att lärarna aktivt arbetar med studenternas lärmiljö i Zoom. Några problem lyfts exempelvis i kursrapporter och studentdialoger, som att en del studenter känner sig isolerade vid distansundervisning. Ett sätt att främja relationer har varit att införa frukostar och andra tillfällen där zoom-rum öppnas för mer informella möten. I intervjuerna berättar lärarna att de stöttar studenterna i att utveckla sociala relationer, och i alumn- samt studentintervjun uttrycks att sammanhållningen mellan studenter är god, och att de har kontinuerlig kontakt och diskussion i sociala medier utanför undervisningstid. Lärar- och studentintervjuerna visar en gemensam bild av att det är god uppslutning vid undervisningen, även när det inte är obligatoriska moment. Alla involverade lyfter att studenterna är mycket engagerade i sin utbildning.

Underlaget ger vid handen att det finns vissa utmaningar med synkron undervisning i Zoom, där studenter och lärare har olika syn på att kravet om påslagen kamera. Lärarintervjun visar att det är en utmaning att skapa konsensus och efterleva beslutet om påslagen kamera. Lärarlaget betonar vikten av påslagen kamera för att skapa gemensamt fokus och engagemang i undervisningen. I studentintervjun uttrycks att det kan finnas situationer som motiverar avslagen kamera, till exempel vid dålig internetanslutning. Att ha påslagen kamera kan hos studenterna ge en känsla av att vara övervakad och en rädsla finns att lärare kan misstolka att en student tittar i sin telefon när denne egentligen tar anteckningar vid en föreläsning. Det framkommer också att det förekommit att en student har stängts av från zoom-rummet när kameran har varit avslagen på grund av dålig internetuppkoppling. Detta upplevdes som problematiskt ur studentperspektiv. Det framstår inte som en god studiemiljö att direkt bli avstängd från zoom-rummet på grund av avslagen kamera. Bedömargruppen noterar också att kravet på påslagen kamera är tydligt formulerat i kursplanerna och funderar kring hur det inverkar på hur frågan behandlas på institutionen.

Bedömargruppen har ingen rekommendation i frågan, men gör reflektionen att distansundervisning skapar en förväntan om avstånd och därmed en oro för isolering, bristande kontakt och engagemang, samtidigt som upplevelsen av digitala möten kan skapa en radikal intimitet som är omöjlig i ett fysiskt klassrum. Detta är en förutsättning för synkron undervisning på distans som inte kan "byggas bort" utan som man som utbildare måste engagera sig i att kontinuerligt försöka förstå och läsa av. Bedömargruppen föreslår att diskussionen adresseras med hänsyn till både studenters och lärares behov, för att hitta ett arbetssätt som fungerar tillfredsställande för alla parter.

8. Kontinuerlig uppföljning och utveckling av utbildningen genomförs

Utbildningen följs upp på flera nivåer och i flera forum, från anonyma kursvärderingar, muntliga utvärderingar och kursrapporter, till återkommande studentdialoger mellan studenter och programråd, samt i årliga programrapporter. Lyhördheten inför studenternas erfarenheter och nuläget i pågående kurser ser bedömargruppen som en styrka och en resurs för kvaliteten i utbildningen. Kursvärderingar, rapporter och programrapporter genomförs systematiskt i vår bedömning, och återkopplas till studentgruppen via Canvas.

Programrådet, där undervisande lärare, studievägledning, administration, studentrepresentant och programledare möts, framstår som ett särskilt viktigt forum för utveckling och uppföljning av programmet. Minnesanteckningarna från programrådet ger bilden av en lyhörd och engagerad dynamik och att det kollegiala samtalet ligger väldigt nära hur nuläget är i kurserna, samtidigt som det övergripande arbetet med kurs- och programutveckling återkommande berörs. Av anteckningarna att döma är lärarlag och programledning lösningsorienterade. Detta arbete är tydligt i kommunikationen i programrådsmöten och studentdialoger, men hur arbetet omvandlas i kurs- och programutveckling är dock svårare att svara på utifrån föreliggande underlag.

Bedömargruppen ser mycket positivt på kombinationen av återkommande programråd och programrapporter som verktyg för det systematiska kvalitetsarbetet, då att återkommande bearbeta helheten i programmet ger möjlighet att höja blicken från det här-och-nu perspektiv som framstår präglade programrådsmötena. Däremot uttrycks under lärarintervjun en önskan om ett forum för kursutveckling där kursledare kan diskutera med andra kursledare (vilket nämnts ovan), vilket talar för att helheten i programmet inte är lika tydlig för lärarkollegiet som för programrådet. Ett sådant forum tror bedömargruppen vore gynnsamt för programmets utveckling framåt utveckling. En ytterligare fråga bedömargruppen vill lyfta rör likartade forum genom vilka forskningsföreträdare kan vara aktiva i kvalitetsarbetet. Denna typ av forum tycks i dag saknas, även om forskningskompetens är tydligt representerad genom medlemmarna i både programråd och lärarlag. Bedömargruppen uppfattar den nära relationen till forskningsmiljöerna som en av programmets främsta styrkor. Men ska den kunna bibehållas i ett läge där studenterna snarare är 20-30 än 2, så krävs dock strategier för detta, utöver att studenter bjuds in till forskningsmiljöernas evenemang.

9. Övriga synpunkter från bedömargruppen

Ytterligare frågor har ställts gällande masterutbildningen från Utbildningsvetenskapliga fakulteten samt från institutionen, och dessa besvaras nedan.

Fakultetens frågor:

-Hur svarar utbildningen mot potentiella studenters behov? Vilka målgrupper?

-Hur svarar utbildningen mot arbetsmarknadens behov?

Dessa två frågor har till stor del besvarats i relation till kvalitetskriterierna. I vår bedömning av nuläget svarar utbildningen mot studenternas behov, men denna fråga behöver följas upp i nästa granskning då studentantalet förhoppningsvis hållit sig på nuvarande nivå och studenternas yrkesliv och yrkesval efter utbildningen kommer att kunna ge en tydligare bild av utbildningens relevans. Däremot uppfattar bedömargruppen en viss ambivalens i hur institutionen förhåller sig till sina potentiella studenter, vilket är en fråga att begrunda i kommande utveckling av programmet. Bedömargruppen noterar exempelvis att man i programrapporten från 2022 eftersträvar ett bredare urval av professioner i studentgruppen, medan man i den senaste rapporten från 2024 ser en gemensam bakgrund inom utbildningssektorn som en styrka. Hur program- och institutionsledning förhåller sig till studenternas bakgrunder, akademiska, geografiska och professionella, tror vi är meningsfullt att begrunda. Är detta en forskningsförberedande utbildning för lärare i förskola och fritidshem? Är det en masterutbildning i barn och ungdomsvetenskap för professioner i fler sektorer för mer kvalificerat arbete med barn- och ungdomsfrågor? Hur bred respektive smal ska utbildningen därmed vara?

Eftersom ämnet saknar en egen grundutbildning kommer ett behov alltid finnas av att skapa en gemensam ämnesmässig ram i barn- och ungdomsvetenskap, på ett sätt som inte föreligger i masterprogram i ämnen som exempelvis sociologi, psykologi eller etnologi. Det är en utmaning som måste hanteras för att utbildningen ska bli konkurrenskraftig och för att studenter som vill gå vidare i forskarutbildning ska kunna konkurrera om tjänster i andra ämnen. Underliggande här är frågan om ämnesidentitet i relation till studentunderlag och relevans för det omgivande samhället, varför vi återkommer till detta nedan.

Fakultetens fråga:

-Går det att identifiera möjligheter och utmaningar med att utbildningen ges på distans?

Vi har lyft flera aspekter ovan, men vår övergripande bedömning är att omläggningen till distans har medfört i huvudsak positiva följder, särskilt avseende söktryck och genomströmning. Distansundervisning möjliggör för fler yrkesverksamma att genomföra utbildning på avancerad nivå. Den största risken enligt vår bedömning är att närheten till forskningsmiljöerna blir svår att upprätthålla, men det har lika mycket med ett ökat studentantal, som med omläggningen till distans, att göra.

I framtiden kan man behöva utvärdera hur praktikkursen fungerar när studenter är utspridda geografiskt. Eftersom omläggningen till distans är så pass ny är det svårt att i dagsläget göra en bedömning av detta.

Kommentarer till fakulteten

Under det förberedande arbetet med granskningen, inför platsbesöket, tvingades den interna representanten för Göteborgs universitet att avsluta sitt engagemang i granskningen på grund av alltför hög arbetsbelastning. Detta har inverkat negativt på förutsättningarna för bedömargruppens arbete, på flera sätt. För studentrepresentant och avnämarrrepresentant, har detta påtagligt försvårat uppdraget genom ökat ansvar att med begränsad erfarenhet av akademisk organisation och utbildningens innehåll, sätta sig in i helheten av utvärderingen och de specifika kriterierna samt dokumentera platsbesöket. För de akademiskt sakkunniga granskarna har avhoppet inneburit ett påtagligt ökat krav på arbetsinsats. Anledningen till att vi vill beröra detta i granskningsrapporten är att understryka den underliggande problematik som tycks föreligga i förutsättningarna för kvalitetsgranskning vid lärosätet, att den interna granskaren vare sig ersätts med tid i sin bemanning eller genom ett särskilt arvode, vilket i praktiken gör uppgiften nästintill omöjlig. En tredje akademiskt meriterad medlem i en granskningsgrupp om totalt fem personer möjliggör en jämn fördelning över kvalitetskriterierna som ska bedömas. Vi bedömer att vår granskning är väl underbyggd, men krävde mer arbete än vi initialt avsatt. En lösning på frågan om ersättning för den GU-interna sakkunniga skulle stärka förutsättningarna för väl underbyggda kvalitetsgranskningar i framtiden, varför vi vill uppmana Utbildningsvetenskapliga fakulteten att söka en lösning på frågan om ersättning för universitetsinterna granskare.

Granskningsgruppen vill också framföra reflektioner kring det beslut om professors- eller docentkompetens för examination på avancerad nivå. Vi förstår det som ett beslut för att säkerställa kvalitet i undervisningen, vilket givetvis är av största vikt. Vi vill däremot lyfta fram några möjliga konsekvenser som riskerar att inverka negativt på utbildningen. En möjlig följd av beslutet är att examinationsuppdrag åter upp de ofta begränsade timmar professorer och docenter har i sin bemanning för undervisning, vilket begränsar utbildningens tillgång till deras kompetens. Vi ser ett värde i att studenter möter professorer och docenter genomgående i undervisningen och att deras forskningskompetens kommer utbildningen innehållsligt tillgodo. Vi ser vidare en risk att beslutet kan hindra lärares kompetensutveckling och påverka handledarkompetensen hos lektorer negativt då bedömning och handledning ofta utvecklar varandra. En handledare torde kunna ge mer kvalificerad handledning om denne också har djupa kunskaper i bedömning, vilket således gynnar studenternas lärande och möjligheter att lyckas. Det föreligger också viss inkonsekvens gällande beslutet. Dels vittnar flera under platsbesöket om att beslutet inte alltid går att leva upp till i praktiken och därför ibland endast efterlevs vad gäller bedömning av uppsatser. Det är även så att handledning av doktorander är möjlig även för lektorer, även om docentkompetens krävs för huvudhandledarskap. Docentkompetens krävs heller inte för sakkunniga i föreliggande utbildningsutvärdering. Bedömargruppen sympatiserar med ambitionen att säkerställa kvalitet genom akademisk kompetens, men ser risker med att doktorskompetens devalveras genom beslutet, och att de negativa följderna av beslutet överstiger de positiva.

Bedömargruppen vill också göra fakulteten uppmärksam på att den återkommande programrapporten framstår som ett gott verktyg för kontinuerlig intern reflektion och kvalitetsarbete. Vi förstod under platsbesöket att fakulteten utformar den mall som rapporten görs i och att denna kan utformas lite olika beroende på de behov fakulteten ser. Vi vill föreslå möjligheten att föra in forskningsföreträdarens perspektiv på utbildningen i den återkommande rapporten. Forskningsanknytningen i utbildningen är mycket stark, men under platsbesöket blev tydligt att forskningsföreträdare saknar en formell arena eller ett forum för att just företräda forskning i kvalitetsarbetet och möjligen kan programrapporten erbjuda en sådan möjlighet.

Institutionens fråga:

-Hur uppfattar bedömargruppen länkning och progression mellan de introducerande kurserna (PDA509, PDA510) och fördjupningskurserna (PDA525, PDA526)? Kan eller bör något stärkas/utvecklas?

Detta resonerar vi till stor del om ovan men progressionen är tydligast mellan PDA510 och 525 och 526, även om formuleringar kan utvecklas rörande 525 för att tydliggöra just progression. Relationen mellan 509 och 510 är däremot värd att fundera över. Som dessa är formulerade nu framstår de som två på sätt också vis separata introduktionskurser - är det gynnsamt? Och är den tolkningen rättvisande? Eller bygger 510 på 509 – på något sätt? I så fall kan det nog förtydligas.

Institutionens fråga:

-Vilka utmaningar och/eller möjligheter möter ett tvärvetenskapligt masterprogram i barn och ungdomsvetenskap inom ramen för utbildningsvetenskap?

Underlagen ger vid handen att lärare/studenter upplever möjligheter med den inbyggda flexibiliteten (t ex möjligheten att komma både nära och lite längre från utbildningsvetenskap, beroende på studentens egna intressen) och de två fokusområdena i utbildningen. En annan möjlighet och styrka är den starka samhällsrelevans som fokusområdena digitalisering och globalisering innebär i vår samtid, särskilt i relation till barns utveckling, livsvillkor, och utbildningsfrågor. Möjligen är ett problem, som nämns ovan, att programmet saknar en gemensam grundutbildning, vilket sätter vissa ramar för utbildningen på avancerad nivå som andra ämnen ofta slipper. I underlagen framkommer med andra ord inga egentliga utmaningar med att programmet ges inom ramen för en utbildningsvetenskaplig fakultet.

Utbildningsvetenskap är, liksom barn- och ungdomsvetenskap, ett tvärvetenskapligt och ungt ämne. Det gör att ämnenas företrädare tvingas formulera och positionera sin identitet för att hävda sitt vetenskapliga bidrag på ett sätt som mer etablerade discipliner ofta inte behöver. Vår uppfattning är att detta är en del av den tvärvetenskapliga kärnan, för utanför etablerade hjulspår

tvingas vi till reflexivitet och att begrunda och formulera vår legitimitet. Många gånger definieras barn- och ungdomsvetenskap med utgångspunkt i vad ämnet blir just här "hos oss", beroende på vilka forskare som fyller ämnet med mening på en given institution och vilka fokus och redskap som ämnesföreträdare kan enas om förenar dem. Samtidigt kommer förr eller senare en punkt då man måste identifiera vilka fenomen som ska ingå i barn- och ungdomsvetenskap som universitetsämne.

Att sätta ramarna för barn- och ungdomsvetenskap på IPKL kanske behöver göras dels i ett inifrånperspektiv utifrån vad ni (o)beroende av forskningskompetens tänker er att studenter måste kunna, veta, förstå och förmå som barn och ungdomsvetare från IPKL. För IPKL är utbildningsvetenskap samtidigt en fakultetsmässig, organisatorisk hemvist, vilket borgar för frågan: på vilka sätt är barn- och ungdomsvetenskap ett bidrag till utbildningsvetenskap utan att för den sakens vara utbildningsvetenskap? Under intervjuerna lyfte vi flera gånger frågan om vad olika grupper och företrädare tänker att barn- och ungdomsvetenskap är. Aspekter kom upp av metodologisk natur, om barnperspektiv, barnet som aktör och människan i centrum, men också reflektioner om hur det varit en lång väg till självständighet som akademiskt ämne vid fakulteten. Globalisering, digitalisering, barnet (människan) i centrum och relationen till skolan inifrån/utifrån återkom i dessa svar. Den kommande revideringen av huvudområdesbeskrivningar vid fakulteten framstår som ett möjligt tillfälle att kollegialt formulera vad som förenar och vilka ämnets bidrag till utbildningsvetenskap är. Vad som däremot följer på det arbetet är frågan om vad utbildningens bidrag i samhället då är, och vilka studenterna är som ska söka sig till er utbildning och föra era perspektiv ut i samhället.

Underlagen ger vid handen att en stor del av studentunderlaget har sin bakgrund i lärarprofessioner, något som lyfts som en styrka för att det ger en gemensam förförståelse, samtidigt som det också finns exempel på att man tidigare velat bredda representationen av professioner i studentgruppen. Frågan blir då hur man som ämne vill förhålla sig till skolan, i ett inifrån eller utifrånperspektiv - här blir hemvisten på en utbildningsvetenskaplig fakultet viktig att aktivt förhålla sig till för att undvika diskrepans mellan å ena sidan ämnets identitet och fokus, och å andra sidan studentunderlagets kompetens och utbildningens samhällsrelevans och anknytning.

Bilaga 1

Utvärdering av huvudområdet Barn- och ungdomsvetenskap vid Göteborgs universitet
HT2024

Bilaga 1 till läsanvisningen

Bilaga 1: Underlag till bedömargruppen inför utvärdering med extern bedömning

Underlaget har sorterats och kategoriserats i sex huvudområden vilket återspeglas i det digitala mappsystem som bedömargruppen kommer att ha tillgång till:

1 – Styrdokument inklusive regler, rutiner och riktlinjer

Styrdokument gemensamma för Göteborgs universitet (GU)

Styrdokument vid utbildningsvetenskapliga fakulteten (UF)

Utbildningsplan

Styrdokument vid institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande (IPKL)

2 – Utvärdering och uppföljning

Kursrapporter

Programrapporter och utvecklingsrapporter

Programrådets minnesanteckningar

Studentdialoger och utvärderingar

Tidigare utvärdering och åtgärdsplan

3 – Kurser

Examensmålsgranskning

Kursplaner och litteraturlistor

Översikt tillgängliggorda kurstillfällen samt länk till lärplattformen Canvas

4 – Självständiga arbeten

Masterarbeten

Magisterarbeten

5 – Studenternas kommentarer till programrapport, utvecklingsrapport och det insamlade materialet.

6 – Övrigt

Bemanning

Beslut om examinatorer

Statistik och ekonomiska parametrar

Underlag och dokumentation distansomläggning HT2023

Bilaga 2

Schema platsbesök utbildningsutvärdering med extern bedömning av huvudområdet Barn- och ungdomsvetenskap

17-18 december 2024

Pedagogen hus B, Lokal: B4 437

17 december	Innehåll	Deltagare
12.00-12.45	Gemensam lunch	Bedömargruppen Fakultets-, institutions- och programledning Marcus Nivala, prefekt Sylvi Vigmo, proprefekt Ann-Marie Eriksson, viceprefekt, utbildningsansvarig Annika Edenhalm, viceprefekt Jenny Bengtsson, programledare Live Stretmo, studierektor Maria Svensson, vicedekan Karin Fogelberg, kvalitetssamordnare
12.45- 13.30	Internt möte	Bedömargruppen
13.30-14.00	Bedömargruppen intervjuar: <ul style="list-style-type: none"> Studievägledning, studieadministration	Lena Wendt, studievägledare Cathrine Lindqvist, administratör

14.00-14.10	Fika	
14.20-15.20	<p>Bedömargruppen intervjuar:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Institutionsledning • Programledning, master-programmet i Barn- och ungdomsvetenskap 	<p>Marcus Nivala, prefekt</p> <p>Sylvi Vigmo, proprefekt</p> <p>Ann-Marie Eriksson, viceprefekt, utbildningsansvarig</p> <p>Annika Edenhalm, viceprefekt</p> <p>Jenny Bengtsson, programledare</p> <p>Live Stretmo, studierektor</p>
15.30- 16.30	<p>Bedömargruppen intervjuar:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alumner 	<p>Alumner:</p> <p>Helene Fransson, doktorand</p> <p>Johanna Sunesson, doktorand</p>
16.45-17.30	<p>Bedömargruppen intervjuar:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Forskningsföreträdare <p>Anette Hellman önskar delta digitalt</p>	<p>Docenter och professorer:</p> <p>Nils Hammarén</p> <p>Johannes Lunneblad</p> <p>Anne Kultti</p> <p>Thomas Johansson</p> <p>Jennie Sivenbring</p> <p>Anette Hellman (distans)</p> <p>Pia Williams (bekräftat ja)</p> <p>https://gu-se.zoom.us/j/6751909670?omn=64043813642</p> <p>Anna Nyberg startar mötet</p>
18.30	Middag	Bedömargruppen
18 december		

<p>8.30-9.15</p> <p>Anne Kultti önskar delta digitalt</p>	<p>Bedömargruppen intervjuar:</p> <ul style="list-style-type: none"> Programrådet, master-programmet i Barn- och ungdomsvetenskap 	<p>Anne Kultti, lärarrepresentant</p> <p>Ylva Ågren, lärarrepresentant</p> <p>Louise Peterson, lärarrepresentant</p> <p>Sofia Mazetti, studentrepresentant</p> <p>Live Stretmo, studierektor</p> <p>Jenny Bengtsson, programledare</p> <p>https://gu-se.zoom.us/j/6751909670?omn=64043813642</p> <p>Anna Nyberg startar mötet</p>
<p>9.30-10.15</p> <p>Jennie Sivenbring, Anne Kultti önskar delta digitalt</p>	<p>Bedömargruppen intervjuar:</p> <p>Lärarrepresentanter</p>	<p>Ylva Ågren</p> <p>Louise Peterson</p> <p>Live Stretmo</p> <p>Jonas Lindbäck</p> <p>Anne Kultti</p> <p>Zahra Bayati</p> <p>Johannes Lunneblad</p> <p>Jenny Bengtsson</p> <p>Jennie Sivenbring</p> <p>https://gu-se.zoom.us/j/6751909670?omn=64043813642</p> <p>Anna Nyberg startar mötet</p>
<p>10.15-10.30</p>	<p>Fika</p>	
<p>10.30-11.15</p> <p>Digitalt</p>	<p>Bedömargruppen intervjuar:</p> <ul style="list-style-type: none"> Studenter på programmet, via zoom 	<p>Nathalie Siljeholm <gussilfe@student.gu.se>; Sofia Mazzetti <gusmazzema@student.gu.se>; Serdar Uygun <gusuygse@student.gu.se></p> <p>Shukla Chowdhury gusshukch@student.gu.se</p> <p>Sasha Kavanagh guskavasa@student.gu.se</p> <p>Daniel Wadlert guswadda@student.gu.se</p>

		https://gu-se.zoom.us/j/69049593106 Anna Nyberg startar mötet
11.30-12.30	Lunch och internt möte bedömargruppen	Bedömargruppen
12.30- 13.30	Återföringsmöte	Bedömargruppen Fakultets-, institutions- och programledning Marcus Nivala, prefekt Sylvi Vigmo, proprefekt Ann-Marie Eriksson, viceprefekt, utbildningsansvarig Annika Edenholt, viceprefekt Jenny Bengtsson, programledare Live Stretmo, studierektor Maria Svensson, vicedekan Karin Fogelberg, kvalitetssamordnare